

A „KELET” előfizetési díja:
Vidékre postán vagy helyben házhoz hordva
Egész évre 16 frt.
Félévre 8 „
Negyedévre 4 „
Egy hóra helyben 1 frt 50 kr.
Egyes szám ára 7 kr.

Megjelenik a „Kelet” mindennap, az ünnepeket követő napok kivételével.

Szerkesztői szállítás:

Főtr 4-ik szám, havá a lap szellemi részét illető közlemények czimzendők.

POLITIKAI ÉS KÖZGAZDASÁGI NAPILAP.

AZ ÉRTÉKESEB CZIKKEK DIJAZTATNAK.

Kéziratok nem adának vissza.

Stein János könyvkereskedése,

Kiadó-hivatal:

havá az előfizetések és hirdetések küldendők.

Kolozsvár, 1878. jul. 20.

(?) Parlamentaris kormányformával bíró államokban, ha nem is kizárólagos, de egyik legnagyobb fontosságu tényező a választó kö-zönség, nagyjában véve ennek elhatározásától függvén az irányzat, melyben az állam ügyei időszerűleg vezetetteti fognak s ezért oly nagy jelentőségű a függetlenség, melylyel a választó közönség saját elhatározását megalkothassa, menten minden olyan befolyástól, mely a fenálló hatalom javára téríthetné mesterségesen a közhangulatot, akkor, a midőn e hangulat, különben, épen e hatalom ellenére találhatna kiútni.

Nálunk, országszerte tapasztaljuk, ily pressioról szó sem lehet s minden elfogulatlan ítélő elismerheti, hogy nem csak a sajtó és így az ellenzéki lapok is, oly szabadságot — hogy ne mondjuk: szabadosságot — élveznek Magyarországon, a melynek járját egész Európában hiában keresnők, hanem az egyes választók is teljes függetlenséggel érvényesíthetik törvényadta jogaitak s a kormány-nak, mint ilyennek, sehol még eszébe nem jutott, hogy azon számtalan eszközök közül, melyek ily alkalmakkal minden kormánynak rendelkezésére állanak, bár egyet is igénybe vegyen, egészen szabadjában a választók be-látására és ügye igaz voltára bizván a nagy elhatározást, mely rövid pár hét alatt nem csak az ország ügyeinek eddigi vezérletét fogja bíráló ítélet alá vetni, hanem, közvetve, az egész monarchia legközelebbi sorsára is döntő befolyást gyakorland.

De, ha a kormány pressiójáról sehol a szent korona birodalmában, a választási moz-galmak ez idején, semmit nem tudunk is: van módunk és alkalmunk itt-ott másfajta pressióról hallanunk, melyet nem annyira a haza, mint inkább az önérdék javára gyakorolnak egy némelyek s mely nem annyira az elvek, mint inkább a személyek vitáijára próbálja a választási mozgalmakat alakítani.

Ezt az eljárást, a választók szabad el-határozásának ily irányu kizsákmányolását hely-eselni sehogy sem bírjuk.

Nem csak hivatali hatalommal, pénzzel, itatással, hanem szavakra foglalt hitetvéllel, soha meg nem tartom fejében tett ígérető-ssékkal is csak ugy lehet vesztegetni — s va-

lamint a róka a varju szájából azzal csalta ki a sajtot, hogy gyönyörű hangját dicséré: vannak, kik a választók függetlenségének han-gos emlegetése által ejtik a választók szabad el-határozását meg s fölnyitják ugyan a polgárok szemeit arra nézve, hogy hiszen maguk választ-hatják meg jelöltjeiket, de csak azért, hogy a vá-lasztott maga a fölvilágosító lehessen . . .

Ránk nézve szintén és mindenek fölött az elv s nem a személy az irányadó. A leg-fényesebb szónoki tehetség, a legbehizelgőbb modor s a választói függetlenségnek legnagyobb lélegzetű hirdetése is eltörpül s háttérbe vo-nul előttünk, míg csak az elvkérdés eldöntve nincs s valóban, ha e tekintetben biztosítva érezzük magunkat, nem tudnók miért koc-záztassunk valamit csak azért, mert A. avagy B. hangosabban tudta a választók független-ségét hirdetni.

És ne feledjük, hogy míg magunk az elvek szerint csoportosulandó pártok tusáját kívánjuk a választási küzdelmekben látni: a tőlünk különböző elveknek hódoló pártok szin-tén résen állanak s csak az alkalmat lesik, hogy a netalán személyi érdekek szolgálatá-ban megoszlott pártunk kettős vitája fölött maguk játszhassák a harmadik, nyertes, felet.

Inter duos litigantes tertius gaudet s mig mi, magunk között, a koney fölött vitá-zunk, könnyen megeshetik, hogy épen az válik győztessé, a kit legkevésbbé óhajtánk vala.

Azért mi, részünkről, föltétlenül a párt jelöltjei mellett vagyunk s mig minden pressio visszautasításával követeljük a helyi pártok számára a szabad elhatározást és független megállapodást, addig perhorrescálunk minden egyéni érdek által sugalt meghasonlást, szét-huzást, melynek — mint évszázad nemzeti calamitásnak — súlyát, kinjárt volt alkalmunk bővön elég a multban hordozunk.

A képviselőválasztások.

Illustrálására, hogy milyen szinben látják a függetlenségek a választások alatt a világot, ér-dekesnek tartjuk itt adni egyetmást az „Egyetér-tés” Budapestén készült székelyföldi híreiből, melyekben így mesél:

Kézdi-Vásárhely polgárai lépéseket tet-tek, hogy közjogi ellenzéki képviselőt válasszanak. Csupán a személyben nem történt még megállá-podás. (Várhatják Budapestén mig megtörténik.)

A kiállítás?
Természetesen, ez is csak egy divat dolga, mint a cri-cri, „hol a macska”? ünnepély rende-zés stb.

Bizony ez már-már megszűnik actualitás lenni a párisira nézve s csakhamar minden kin-cseivel, nagyszerűségével oly köznyös lesz a pá-risira, mintha nem is lenne, a Louvre muzeumok s más párisi rendes látni valók közé fogja so-rozni.

Voltak, kik keveslették a hat hónapra sza-bott kiállítást s egyik másik okból egy egész évre kívánták tartamát hosszabbítani.

Ezek nehezen vették számba a párisiak szal-maláng természetét.

Egy delutáni séta a Champs-Élyséesen meg-győzhet bennünket, miszerint a „holt idény” minden kiállítás daczára beállott már.

A szép, a gazdag, az előkelő világ eltűnt Párisból. A kit kötelezettsége nem köt ide, elment már „nyaralni” falura, tengeri fürdőkre, Schvájcz-ba, kiki izlése s szokásaihoz képest.

Fényes fogatokat, csak ugy elvétve láthatunk a boulevardokon a bérkocsik közt; a cerclé-k üresednek, családí, baráti összetalálkozások föl-fogsztek, egyszerűval mindazon helyek, melyek a jövő-menő idegeneknek nem nyitvák, a holt idény képét sem mutatják.

Az első két hónapban az angolok s a vidé-ki francziák előzőnlötték Párist, itt is pangás ál-lott be. Constatálhatjuk ezt az uteszán, constatál-ja azt a kiállításnak utolsó heti bevétele is.

De ezen s a jövő héten bizonyára több élet s élénkség lesz észlelhető.

Ugyanis most kezdődnek minden országban a szünidők.

Hivatalnokok, tanárok, tanulók, ezek csa-ládjai föl fogják szabadságukat használni a párisi kiállítás meglátogatására.

Mondhatjuk azért, ha eddig Európa pénz- s születési aristokrátiája nagyrészt megtette már látogatását Párisnak, követni fogja azt a követ-kező két-három hónapban a szellem s értelmiség aristokrátiája. (Kár volt az írók nemzetközi con-

A kézdi kerületben Lázár Mihály ha-barék, az ellenzék jelöltje viszavonulása esetén függetlenségi jelölt fog sikra szállani. (Ez sem rossz.)

Tordán Orbán Balázst hívták meg képvise-lőjelöltnek Tisza Lászlóval szemben. (Ez még jobb.)

Aranyosszékbén Hatala Péter körül, ki a legnagyobb egyházi férfaink egyike, csoporto-sulnak az unitárius választók.

Sepsi kerületben Bakosival, kit valahára ismerni és utálni kezdenek, Nemes Nándor áll szemben. A miklósvári kerületben Bartha Sán-dor habarék, Bartha János hirtelen kormánypártivá formálódott atyáknkáival fog küzdeni.

Udvarhely széke kereszturi kerületében Orbán Baláznak nincs ellenjelöltje. A homoro-di kerületben a főispán fia ifj Dániel Gábor el-jenjelölt nélkül van. (Ezt tudtuk eddig is.) Ti-bád Antal ellen a havasalyi kerületben Ugron Gábor lép fel. (Tegye ha még nem okult.) Oláh-faluban Lánszky Sándor ellenzéki Ugron Ákost sarokba szorította.

Csikban Sánta L. Gyergyó választói Györfy Petőhez, ki habarék, pártoltak. Mikó Bálintot a felsikí kerületben ifjabb Erős Elek szorongatja és a jeles ügyvéd győzelme biztosnak vehető. Márkus Istvánt, a székely legió ügyéből ismer-es ügyvéd Gál Endre fogja megbuktatni a szé-kely becsületért. A kászoni kerületben a haba-réki Balázs Lajos nagybirtokos egyedül áll.

Felesleges mondanunk, hogy e független áb-rándozásoknak egy tizedrésze sem felel meg a valóságnak.

A választások a Székelyföldön is meg-nyergeltették a Pegázust s Kézdi-ben és Orbai-ban következőleg hangzik a kortes nóta:

Kézdi-ben:

Nem török én soha hazám kárára,
Nem szavazok soha Lázár Mihályra;
Egyet tartok a néppel és nemzetel:
Thary Gergely lesz követünk s más nem kell!

Orbaiban:

Értsünk egyet Orbaiban, választók!
Mi mindig az igaz embert választók.
Mindnyájunkban forr és apánk lá vére
S részavazunk egyhangulag Künléré!

A budapesti mozgalmak. W a h r m a n n Mó-ricz, a Lipótváros egyetlen jelöltje, tegnapelőtt tar-totta tetszéssel fogadott beszámoló beszédét a re-

gressusát nem mostanra halasztani, alkalmuszol-gálhatott volna rendez-vousnak annyi kitűnőség-nek az irodalom, tudomány terén, mint soha máskor.)

Azonban a mostan jövők sem lesznek meg-fosztva a rendes párisi szórakozásoktól, színházak, concertek, café-chantant-okstb. nyitvák s igen fre-quentáltaknak, egészen a demi-monde fényesebb szentélyeiig, ez utóbbiak különösen látogatottak, mi bizonyítja azt, miszerint a külföldieknek sem-mi joguk nincs e tekintetben a párisiaknak lecz-két adni a jó erkölcsökről. Mégis csak igaz az a közpéldabeszéd: „Söpörjön mindenki a maga háza előtt”; s én ki Európa minden városában megfor-dultam, mondhatom, hogy minden nagyobb vá-roznak van elég söpörni valója a maga háza előtt.

Eddigi leveleimben adtam egy-két tanácsot olvasóimnak, kik Párisba jönnek, az imént mon-dattokból tehát a következőt resumálom, mint jó tudnivalót s a mostani holt idény csak relativ, vagyis csak azoknak az, kik megszokták bizonyos körökben s bizonyos egyének közt forgolódni. Te-hát csak egy bizonyos osztálynak holt idény s azért ne tartson vissza senkit Párisba jönni. Lá-t-hat s élvezhet ő az egész nyáron át mindent, mint bármelyik szezsonban.

Mindazonáltal az, ki Párist elegantiája tel-jes fényében óhajta megismerni, jól teszi, ha lá-togatását szeptemberre vagy októberre halasztja.

A nyári szökevények akkor lassan-lassan visszatérnek, a lóversenyeken, a „première”-eken stb. módja van akkor azt megismerni, a mit mi „tout-Paris”-nak nevezünk.

Ha már tanácsosztogatásban vagyok, helyén-lez a következők is:

A rue Quatre-Septembre-ban van egy bor-bély műhely, vagy a mi mindegy, „egy hajmü-vésznek szalonja.”

A világrót se menjenek ide magukat meg-nyirítani, megborotválatni.

Miért?

A következőkért: Egy orosz, ki a szomszéd szálodában van szállva, betért ide s megberet-

doute kis termében. — Ugyanott fogja ma (szom-baten d. n. öt órákor tartani program-m-beszédét Királyi Pál, kit a szerdán este tartott értekez-let többségéből küldöttség kért föl) a jelöltségre: mivel ő ellenzékinek nyilvánítá magát, a „szabad-elvű-párti választók, kik szerdán elhagyták az ér-tekezlet helyét, más jelöltet léptének föl s Csen-gery Antáról volt szó. — A viziváros kétszá-zas bizottsága két pártra szakadt: a többség Kerü-ler Ferencz mellett nyilatkozott, a kisebbség hű maradt Ház m á n Ferenczhez. — A Terézvárosban Helfy Ignác elmondta programmbeszédét ma-gyarul és németül s a mint Bosznia megszállása ellen tüzelt, a lövőde-terem falai viszhangoztak az „Abzug Tisza” és „Abzug Andrássy” kiáltá-soktól, melyek nem választóképes polgárok műsa-vai szoktak lenni: Helfy ígért sok szépet választó-nak, többi közt az „általános szavazójogot” is s felsobajtott, mennyire „nem hitte volna soha, hogy a gróf Andrássy sokat hangoztatott szabad keze (Boszniától) bemocsokolt kéz lesz:” azok, a kiket ily mondasokkkl fölhevített, a népes király-utczán éljenzeve kísérték haza, kocsija lovait azon-ban nem fogták ki, mint évek előtt ugyane helyen a Schwarz Gyuládit. — A Ferenczvárosban Tava-szi András visszalépett a jelöltségtől s pártja Ko-rizmits Lászlót élte.

— Az olasz lapok és Ausztia-Ma-gyarország. A római Riforma, Crispi volt olasz miniszterelnök elismert közlönye, az ismételt hiva-talos czáfolatok daczára még mindig szilárdul és határozottan ragaszkodik azon állításhoz, hogy egyik másik nagyhatalom elismerte azon elv jogosultsá-gát, hogy Olaszország Bosznia és Herzegovinának az osztrák-magyar csapatok általi megszállásért kárpótlást igényelhet. Ez ellenében a Diritto így nyilatkozik: „Itt az ideje, hogy nyíltan beszéljünk, s minden tartózkodást félretegyünk. Mert nem tür-hetjük, hogy a közvéleményt szándékosan félreve-zessék. Mit állít az ellenzék? Azt, hogy a Cris-pi-Depretis kormány visszaállította a külügyi viszo-nyokat, melyek előbb meg voltak zavarva: hogy alkudozásokat kezdett az iránt, hogy Bosznia és Herzegovina megszállása esetén Olaszország kár-pótlást kapjon, s hogy a berlini congressus a az olasz határkérdés is megoldassék; hogy a német és az angol kormányok siettek Olaszországnak igaz-zást s elfogadták a kárpótlás elvét; hogy az egész világ kereste Olaszország szövetségét stb. Mindez az állítás — mondja a kormánypárti Di-

váltatta magát. — Ebben nincsen semmi kü-lönös.

A hajművész kérdi azután, hogy megfésülje-o? A beszélgetés gesticulatióval folyik, mert az orosz egy árva franczia szót sem ért.

Az orosz gesticulatióval azt mondja, hogy „igen”. Ebben sincsen semmi különös.

De abban igenis van, hogy szemtelen bor-bélyunk pardon hajművésznök 48 azaz negyven-nyolcz frankot követelt a borotválásért s megelé-süléért.

Az orosz kezdett nagyon gesticulálni, „hogy az sok”, de hajművésznöksehog sem akarta ezt megérteni s tényleg megvette rajta a negyven-nyolcz francot.

Az orosz erre keres egy tolmácsot s megy panaszsra a békebíróhoz.

A békebíró pedig az összeg rögtöni vissz-aadására itéli a rabló hajművészt s azonfelül bün-tetésképen pénzbürségben marasztalá el.

Ha tehát önöknek ilyen gazembereket meg akar-ják rabolni (a miken minden elővigyázat mell.tt ki vannak téve) s rögtön nem segíthetnek magu-kon, forduljanak a hatósághoz, mert miként már többször mondtam, a párisi hatóságok minden te-kintetben szolgálatkésznek az idegenek irányában.

A minap elbeszéltem, hogy Bignon resta-urántjában (Avenue de l’Opera) egy előkelő idegentől, ki 20 barátját megvendégelé, az ebédért 9500 francot követeltek.

Az első szóra, hogy panaszt fog tenni, Bignon leszállt 6000 franczal s így is bizonyára még sok haza volt.

A „Kelet” olvasói tudják, hogy Fontainebe-leau-ban a persa shah-tól egy harmadrangu ven-dégfogalóban 2 napi tartozkodásért 14,000 francot követelt a vendéglős.

Az egész francia sajtó szégyenpadra állítá azért s rablási kísérleteért annyira meg van bün-tetve, hogy tönkrementése bizonyos.

Tegnapelőtt Fontainebleau-ban voltam s e tárgyban a következők dolgot tudtam meg. — A vendéglősnek mindennap nyja be kell me-

Hirdetési díjak

Hatszor hasznosított gármond sor vagy annak tere 6 kr. Bátyegűj minden hirdetés után 30 kr. Nagyobb és gyakoribb hirdetéseknel külön kedvezményt is nyújt a kiadóhivatal.

Hirdetéseket fölvesznek:

Bécsben: Oppelik Alajos Städt Stubenhastel Nr. 2. (Eck-haus den Wollzeile 36.) Haasensteín és Vogler (Wallfisch-gasse 10.) Bud. Mosse Publicistische Bureau Budapestben. Haasensteín és Vogler hirdetés közv. irodája. Weiss Mór hirdetések felvételi irod. Bécsben Wollzeile 13. és Budapest Serrivattár 6. sz.

Nyitási czikkek

gármond sora után 25 kr. fizetendő.

ritto — alaptalan. E vádak ellenében a leghatá-rozottabb dementit állítjuk. Crispi és Depretis is foglalkoznak már az osztrák occupatio eszméjével, — de azt hiteles okmányok alapján állíthatjuk, hogy semmiféle alkudozást sem indítottak meg Olaszország netaláni kártalanítása ügyében vagy a végből, hogy az olasz határkérdés a congressus-szon szöbe kerüljön. Az igazság az, hogy midőn Európát ama veszélyekre figyelmeztették, melyek Olaszországra hárulának, ha hatalmas szomszédja még hatalmasabb lesz, mi Európát, az egész Eu-rópát e különös kérdésben közönyösnek és hitet-lennek találtuk. Az igazság az, hogy a kártala-nítási politikát Berlinben egyhangulag és bizo-nyosan elítélték volna. Ez az igazság s a szerint ítéljen a hazai közvélemény, melyet mostan ki-csinyes féltékenységből minden áron föl akarnak ígznai.

A keleti kérdés.

A bosnyák menekültekről Zágrábból azt írják a Bohemiának, hogy azok legnagyobb része, felizgatva szerb ügynökök által, vonakodik Boszniába visszatérni. Ezen ügynökök s néhány pápa azt beszélik a menekülteknek, hogy daczára az osztrák-magyar csapatok kíséretének, sőt talán épen e miatt, azonnal meg fognak a törökök ál-tal gyilkoltani, a mint Boszniába lépnek. A me-nekültek szívesen elhiszik ezt, mert tudják, hogy hazájokban nem folytathatják azon lustálkodó sem-mittevést, melyet monarchiánk területén már meg-szoktak. A munka pedig nem izlik a bosnyákokat. Legfőlebb az aszonnyokat kényszerítik munkára; a férfiak hevernek s néha-néha, ha szerét tehetik, lopnak. Ezért nem akarják a bosnyákok monarchi-ánkat jó szerivel elhagyni!

Az occupatio tárgyában Bécsben a kül-ügyminiszter s a török kormány képviselői közt élénken folynak a tárgyalások. Török részről Ka-ratheodory pasán kívül még Essad bey török nagy-követ, Karatheodory effendi, valamint Naum effen-di vasznak bennök részt. Eddig a Jporta Mazhar pasának, a bozniai kormányzóknak még semmine-mű utatást nem küldött az osztrák-magyar csa-patok bevonulása tárgyában. A török meghatal-mazottak egyelőre azon álláspontot foglalják el, hogy a porta nyilatkozatokat vár Ausztriától az occupatio tartamára s az occupálni szándéskolt te-rületre nézve. Hajlandónak mutatkozik az occupa-

szelteni falát, mert minden éjjel nagy vörös be-tűkkel ráírják: „Hotel a kifosztott persa shah-hoz.”

Minden más hotel falain nagy falragaszok vannak, melyen az áll, hogy nem itt fosztották ki a persa shah-ot, nem itt kértek egy 5 krajczáros cigarettáért 50 francot, egy dinya-szeletért 200 francot, stb.

Senki se mer most itt megszállani, a ven-déglős el akar s már adni, de senki sem mer vál-lalkozni a megvételre, annyira discreditálva van a kérdéses szálloda.

Eszembe jut itt egy hasonló eset:

Lausanne-ban a mult évben egy gazdag an-gol a Mont-Blanc-hoz czimzett vendéglőben szállt meg. Habár minden schweiczi vendéglős többé-kevésbé azon van, az utasot tárczája terhéül mi-nél inkább megkönnyebbíteni, a kérdésben forgó vendéglős mégis messze túlhaladta társait e nemes mesterségben, midőn az angol ebédjénél a levest tiz franczal számította föl.

A dús gazdag angol szó nélkül kifizette, a midőn haza tért a következő levelét intézte a ven-déglőshöz:

A hotel Mont-Blanc szállodásának
Lausanne (Schweicz)
Levese kitűnő volt, de drága (10 franc.)
Lord

Ugyanez a levél hónapokon át megjelent a legtöbb angol, francia s schweiczi lapok annonce-jai közt.

Mindenki kerülte, a szállodás kénytelen volt helyiséget beárni s nagy vesztességgel eladta egy magánzóknak, ki egy nevelő-intézetet nyitott ott.

Midőn ezelőtt néhány héttel schweiczi uta-zásaim közben Lausanneban megfordultam, sétálás közben láttam egy csoport idegent egy épület előtt megállani, épen elhaladtam mellettök, midőn Ci-cero-ne-uk magyarázatá nekik, mintha valami his-torikus helyet mutatna: „itt volt az a hol a levese kitűnő volt, de drága.”

Igy kellene eljárni mindég; de bármilyen gazdag legyen is valaki, nagy együgyűség tőle, ha szó nélkül baleknek hagyja magát fogni.

En a legtöbb időt utazáson töltöm, magától érthetőleg sokszor kifosztanakak, ha hagnám ma-gamat.

tióba belenyugodni a leltározott török államvagyony s a visszamaradó hadianyag rendes átvétele mellett. Azonkívül a meghatalmazottak azt hangsúlyozták, hogy az osztrák occupatio ne terjedjen ki a novi-bazari kerületre, mely stratégiai szempontból Szerbia és Montenegró ellenében igen fontos a portára; de fontos rá nézve azért is, mert a Boszniából és Hercegovinából visszavonuló török csapatok e területen összpontosulnának.

B. Philippovics tábornokszernagy, mint Bécsből jelentik, valószínűleg már tegnap, pénteken elutazott Zágrábba, hogy átvegye a megszállt sereg parancsnokságát. A katonai előkészületek már jó részben be vannak fejezve. — A Boszniából érkező híreket a félhiv. „Bohemia” nem épen kedvezőtleneknek mondja; szerinte a boszniai lakosság, ha nem is lelkesül az okkupáció gondolatára, de nem is mutat ellenséges hangulatot; a mohamedánok sokkal büszkébbek, hogy sem félelmet mutatnának, a katolikusok pedig még nincsenek tisztában, hogy tulajdonképpen mi fog hát történni.

Egy magántudósítás Broodból kevésbé kedvező színen festi a boszniai hangulatot, s különösen arra figyelmeztet, hogy szerb és török ízgatók lázadást kizsitenek elő a bevonuló osztrák-magyar csapatok ellen. Tény, hogy szerb proklamációk özöne árasztja el az országot s a mohamedán békeket emlékeztetik szláv származásukra, tüzelik a „katolikus” okkupáció elleni óvatosságot, ellenállásra stb. A proklamációk Nándorfehérvárrt készültek.

A szerb ízgatás folyton tart a monarchiánk területén lévő boszniai menekültek közt is, kiket szerb pópák és más agitátorok arra ízgatnak, hogy ne menjenek haza, mert ott lemezárólják, őket stb. Most már félhivatalos közlönyök is bosszusan megjegyzik, hogy a menekültek szívesen hiszik a badar beszédet, mert nagyon kedvükre van itt a henye élet.

Szerbia, mint látjuk, igen szépen kezdi meghálálni a pártfogást, melyben a kongresszuson monarchiánk részesítette.

A boszniai vasutak tárgyában bécsi hírek szerint a közös kormány azon elvet fogadta el, hogy boszniai vasutakat a katonai kincstár építse ki s a banjaluka-mitrovicai nagy vonalrészt nem sokára megkezdődjék. Ha ez elv érvényesülésre jut, a vasútépítés fővezetésével Pressel mórnik fogja megbízni.

Görögország ellen a porta 100.000 löny hadsereget készül felállítani.

A berlini békeszerződés.

(Vége.)

36. cikk. Szerbia a következő határok közé eső területet kap. Az új határ követi a jelenlegi vonalat, a Drina völgyi útján a Szávaig menve, a fejedelemségnél maradván Mali-Zvornik és Szagár, s tovább meg Szerbia régi határán a Kaparnikig, melytől a Kansluk csucsán szakad el; innen előbb a nizi sandzsák nyugati határát követi a Kaparniktól délre eső hegyeken, a Marica és a Marda-Planina magaslatain át, vízi határt

Semmi sem hoz ki annyira sodromból, mint az eféle kísérlet s sokszor nem az összegért, de csupa elvből nem hagyom magamat baleknek fogadni.

Epen most egy éve, midőn Hollandiába utazva Kölnben, — mely várost már régebről is mertem — csak azért szálltam ki, hogy egy ottan lakó ismerős családost meglátogassak. Ha nem lettem volna indíttatva e látogatás végett átöltözködni, nem is szálltam volna meg e néhány órai tartózkodásra hűtelbe, s a legközelebbi vonatig a portánál hagytam volna kézi podgyászomat.

Az indóház közelében levő egy igen egyszerű szállodába vitettem magamat, s mily nagy volt mebotránkozásom, midőn néhány óra múlva visszatérve a szállodás a néhány pillanatra elfoglalt szobáért s az érkezéskor kért hűsítő italokért 14½ márkát kért (8—9 forint).

Magjegyzéseimre kezdett neveletlenkedni.

A rendőrséghez fordulva, itt a bíraskodási procedura rendes útjára utasítottak.

Később voltam csupán e végett néhány napig itt maradni, semhogy magamat baleknek fogassam.

Negyednap került csak az ügy ítélet alá. A bíró a 14½ márkát leszállította 2 márká 35 fillérre, s mert én kártérítést kértem a három napi hasztalan itt tartózkodásért, a bíró megítélt nekem e czímen 3-szor 25 márkát, összesen 75 márkát.

Cassel-ben pedig (négy éve annak) eddigi közben beszédbe ereszkedtem a vendéglőssel, s a schweizeri szállodák drágasága jöven szöbe, én keztem dicsérni a német szállodásokat, hogy aránylag a schweizeriakhoz csaknem „spottipreis”-ért nyújtják ugyanazt.

A jó német vérszemet kapott s bizonyára háromszorosan áron fizetette meg velem ebédemet. Itt nem csinálhattam semmit sem, hanem azóta ha ételaport nyujtanak s az árak nincsenek kitéve, rögtön felszólítottam erre, megjegyezve „nem szoktam a maoskát zsákban venni”, mondják is mindannyiszor: „bizonyára túlfizettetek valahol, ah! nálam ilyesmi nem történik meg, itt mindenki egyenlően fizet a rendes ár szerint.”

képezvén egyfelől az Ibar és Szilnica medenczéje, s másfelől a Dolina közt, de Prepolác Törökországnál marad. Megkerüli ezután a Kriva-Rjeka és a Morava közti vízhatárt, átmege a Karpina-Planina előhegyein a Morava és a Kosinška összefolyásáig, s átmenve a Moraván Planina-Szvilijáig, Trgoviszt fölött halad. Innen a Szviliján tova a Klinchegyig halad el a Csrni-Vrhig. Innen fogva összeesik a határ Bulgária határával. A Rodocina-hegy csucsától a határ észak-nyugat felé a Balkánon halad tova a Ciprovicz-Balkánon és a Sztara-Planinán át a szerb fejedelemség régi keleti határáig Terkola-Csukánál, s innen szintén a régi határon tova a Dunáig, melyet Rakovicza mellett ér el.

37. cikk. Új szerződés kötésig Szerbiában semmi sem fog megváltoztatni a fejedelemségnek a külsőszagokkal jelenleg érvényben álló kereskedelmi viszonyaiban; a Szerbián keresztlmenő árúktól átmeneti vámot nem szednek; az idegen alattvalók immunitásai és kiváltságai, valamint a konzuli bíraskodás és konzuli utalom joga teljes érvényben maradnak meg mindaddig, míg a fejedelemség és az érdekelt hatalmak közötti meg egyezés útján meg nem változtatnának.

38. cikk. A szerb fejedelemség belép azon kötelezettségekbe, melyeket az utóbbi elvált, ugy Ausztria-Magyarországgal, valamint az európai törökországi vasútforgalmi társulattal szemben, egy a fejedelemség új területén építendő vonalak befejezését, valamint csatlakozását és forgalmát illetőleg. Az ezen kérdések szabályozására szükséges konvenciók a jelen szerződés aláírása után azonnal megkötetnek. Ausztria-Magyarország, a porta, Szerbia és — illetékesége határai közt — a bolgár fejedelemség között.

29. cikk. Azon muzulmánok, kiknek birtokaik vannak a Szerbiához csapott területeken, s kik a fejedelemségen kívül akarnak lakni, megtartják földjeiket, bérbe adván vagy másokkal kezeltetvén azokat. Egy török-szerb bizottság fog utasítani, hogy három év alatt hozza rendbe mindazon ügyeket, melyek az állami javak és kegyes alapítványoknak a porta javára való eladását, értékesítését, hasznélvezetét illetik, valamint azon kérdéseket is, melyek ebben magánosok érdekeivel vannak összefüggésben.

40. cikk. Egy Törökország és Szerbiaközt szerződés kötésig az ottomán császárságban utazó vagy tartózkodó szerb alattvalók a nemzetközi jog általános elvei szerinti bánásmódban fognak részesülni.

41. cikk. A szerb csapatok köteleztetnek, a jelen szerződés ratifikációjának kicserélése után számítandó 15 nap alatt a fejedelemség új határaiha nem eső területet kiüríteni. Az ottomán csapatok a Szerbiának átengedett területeket szintén 15 nap alatt kiürítik. Ugyanennyi napi további határidő engedtetik azonban nekik, ugy az erődített helyek elhagyására és azokból a készletek és folszerelések eltávolítására, valamint a rögtön el nem szállítható gépek és egyéb tárgyak eltávolítására.

42. cikk. Minthogy Szerbia az ottomán közadósággal egy részt a jelen szerződés által neki átengedett új területekért viselni köteles, a hatalmak konstantinápolyi képviselői ezen összeg nagyságát a magas portával egyetértésben igazságos alapon meg fogják állapítani.

EDINA.
Angol regény.
KÉT KÖTETBEN.
Írta:
YOOD ASSZONY.
ELSŐ KÖTET.
Ötödik fejezet.
Eltűnt.
(15-ik folytatás.)

Az asszony becsukta az ablakot, egy perczig még utána nézett a Trennach felé haladó Tomsonnak, s bevégezve öltözködést lement reggelizni. Rózái készíttette el a reggelit, mint rendesen, de inkább halottnak nézett ki, mint élőlénynek.

— Várjunk még egy kicsit Róza, tán haza jön atyád.

Róza a tűz előtt térdelt, s e szavaknál egyszerre visszafordult, mintha valamit akarása mondanai, de ismét összeszedte magát, s nem szólt semmit.

Fél óra telt el így. Bellné perczenként bosszuszabb lett, s mind élesebb szidalmakat gondolt ki Bell számára. Végre lelélt reggelizni. Róza nem tudott egy falatot is enni; nagyon betegnek nézett ki, de anyja, kihez elméjét egészen elfoglalta a férje rossz magaviselete feletti bosszúság, nem figyelte-ugy rá, mint mások tette volna.

A reggelizést bevégezték, de Bellné még mindig az asztalnál időzött, midőn Tomson lépett be a szobába. Vele együtt megjelent Floát András szegletes egyetlen alakja.

— Nos? kiáltott előbb Bellné, s kíváncsian állt fel székeréről, a mint Tomson kinyitotta az ajtót.

— A dolog úgy áll, a mint én mondtam, felelt Tomson. Bell az este nem jött vissza az

43. cikk. A magas szerződő felek elismerik Románia függetlenségét, ezt a következő két cikkben kifejtett feltételekhez kötvén.

44. cikk. Romániában a vallásos hit és felekezeti különbség senkire nézve sem képezhet okot a polgári vagy politikai jogokból, a közhivatalokban és tisztségekben való részvételtől vagy a különféle iparok és foglalkozások bárhol gyakorlásából való kizárásra vagy azokra való képtelenségre. A román állam honosainak ugy mint a külföldieknek biztosítottak minden vallás külső gyakorlása, s semminemű akadály nem fog górdíttetni sem a különböző felekezeti egyesületek hierarchiai szervezete, sem egyházi felekkel való összeköttetése ellen.

Minden kereskedő vagy más nemzetek honosai Romániában teljes egyenlőség alapján való bánásmódban részesülnek.

45. cikk. A román fejedelemség visszajadja (retrocede) az orosz császár ő felségének Besszarábia azon részét, mely Oroszországtól a párisi szerződés következtében elszakasztott, s a melyet nyugaton a Pruth völgyi útja, délen a Kiliag és a Sztari-Sztambul torkolata határol.

45. cikk. A Dunadeltát képező szigetek, valamint a Kigyó-szigetek, a tulesai szandzsák, mely a kiliai, szulnai, mamudiai, iszackesai, medsidjei kerületeket foglalja magában, egyesítetnek Romániával. A fejedelemség megkapja a Dobrudsa dái részén levő területet azon vonalig, mely Szilisztriától keletré indul és Mangaliától délre torkollik a Fekete-tengerbe. A határvonalat a helyszínen a Bolgárország határolására kiküldött európai bizottság fogja megállapítani.

47. cikk. A vizek és halászhók megosztásának kérdése az európai Duna-bizottság elhatározása alá esik.

48. cikk. Romániában a fejedelemségen átmenő árúktól semminemű átviteli vám nem szedetik.

49. cikk. Románia egyezményeket fog köthetni, a konzulok kiváltságait és jogait illetőleg a fejedelemségben általuk gyakorolt ottalmi jog ügyében. A szerzet jogok érvényben maradnak mindaddig, míg azok a fejedelemség és az érdekelt felek közötti kölcsönös egyetértésben meg nem módosítannak.

50. cikk. A konzulok kiváltságait és jogait szabályozó szerződés kötésig az ottomán császárságban utazó vagy tartózkodó román alattvalók, valamint a Romániában utazó vagy tartózkodó ottomán alattvalók élvezik a többi európai hatalmak alattvalóinak biztosított jogokat.

51. cikk. A mi köz- vagy egyéb ily munkák kivételét illeti, Románia lép az egész átengedett területen a magas porta jogaiba és kötelezettségeibe.

52. cikk. Hogy a dunai hajózás szabadságának, mely európai érdeknek ismertetik el, szaporíttassanak a garanciái, a magas szerződő felek azt határozzák, hogy minden várak és erődítések, melyek a folyam mentén a Vaskaputól egészen torkolatáig léteznek, leromboltassanak. Semmiféle hadihajó sem járhat a Dunán a vaskapun alól, kivéve azon könnyű járműveket, melyek a folyamrendőrség és a vámszolgálat számára rendeltetvők. A hatalmak

arany bányához, midőn alkonyatkor eltávozott onnét. Senki sem tud róla semmit, a kitől csak tudakozódtunk.

Bellné egyik férfitől a másakra nézett, egyiknek meglehetősen rossz kedvű, másiknak jó indulatú arcát vizsgálta, csaknem azt kezdte binni, hogy a férfiak megcsalják őt, denem tudta kigondolni, mi okból tehetnék, ha csak nem fektűt észmeletlen állapotban Trennachban, s ez nem akarják megmondani.

— De hol van, azt szeretném tudni, szólt Tomsonhoz fordulva.

— Nem tudom megmondani, egy sem látta őt a bányászok közül.

— Ez nem megy, kiáltott fel Bellné, tudnotok kell, hogy hol van Bell, csak nem gondoltátok, hogy elveszett? Ne állj ott olyan vigyorogva Floát, hanem mondd meg hol bujdosok férjem?

— Szívesen megmondanám, ha magam is tudnám jó asszony, felelt András szelid egyszerű modorában. Magam is nagyon szeretném tudni, hogy hol van.

— De hisz tegnap este ott volt az „arany bányánál,” ott kellett lennie, szólt az asszony, ki nem tudott eltérni előbbi véleményétől. Mi lett belőle, midőn bezárták a fogadót? Minő állapotban volt akkor?

— Nem asszonyom, ő nem volt ott akkor, ismétlé gyengén, szemrehányó hangon Floát, mert nem szeretett ellentmondani senkinek.

— Bolond beszéd, felelt Bellné, nem is mehetett máshová, mit tettek vele Floát?

— Én semmit sem csináltam vele, felelt András. A többiekkel együtt egész este vártuk Bellt, de nem jött vissza többet az „arany bányához.”

— Én pedig tudom bizonyosan, hogy tegnap csaknem egész nap ott dőzsölt a fogadóban, szólt az asszony hevesen.

— Az igaz, felelt András. Ebből után rögtön visszajött, s ott állt velünk együtt. Nagyon hallgatag és kedvetlen volt, egy szót sem tudtunk belőle kívánni s éppen mikor kezdődött a gyertyák gyújtogatni, felállt, feltette kalapját, s mi-

nak a Duna torkolatánál levő állomáshajóiban azon-
ban fölmehtek egészen Galaczig.

53. cikk. Az európai Duna-bizottság, melyben Románia is képviselve lesz, folytatja működését továbbra is és funkcióit a területiális hatóságtól teljesen függetlenül gyakorolja egészen Galaczig. Minden szerződés, megállapodás, egyezmény és határozat, mely a Duna-bizottság jogaira, kiváltságaira, előjogaira és kötelezettségeire vonatkozik, megerősítettetik.

54. cikk. Egy esztendővel az európai Duna-bizottság fennállására meghatározott működési időszak letelte előtt a hatalmak érintkezésbe fognak lépni a bizottság jogkörének további meghosszabbítására vagy esetleg szükségesnek ítélt módosítására iránt.

55. cikk. A Vaskaputól Galaczig való hajózás, folyamrendőrség és folyam-felügyelet szabályait a határos államok küldötteinek hozzájárulásával az európai bizottság dolgozza ki és összhangzásba hozza azokkal, melyek a Galacztól fölfelé való hajózást illetőleg már kibocsáttattak vagy ezután ki fognak bocsáttatni.

56. cikk. Az európai bizottság megállapodást létesít az érdekelttel, hogy a kigyó-szigeteken levő világító-torony fenntartása biztosítottassék.

57. cikk. A Vaskapunál és zuhata-
goknál levő hajózási akadályok elhárítására szükséges munkálatok végrehajtása Ausztria-Magyarországra bízatik. A folyó ama részeinél határos államok meg fogják adni mindazon könnyebbítések, melyek ezen munkálatok érdekében szükségesek. Az 1871. márczius 13-iki londoni szerződés VI-ik cikkének határozatait, melyek a költségek fedezésére szolgált ideiglenes vámszedésnek jogáról Ausztria-Magyarország javára fenntartanak.

58. cikk. A magas porta átengedi az orosz császárságnak Ázsiában Ardashan, Karsz és Batum területeit, a az utóbbi kikötővel együtt. E területeket határolják a régi orosz-török határ és a következő vonal: az új határ a Fekete tengertől, megegyezőleg a san-stefáni szerződésben megállapított vonallal, egy pontig megy Khordától észak-nyugotra és Artvintől délre egyenes vonalban folytatódik a Tehoruk folyóig, átmege e folyón és Ortmihertől keletré megy tovább egyenes vonalban délfelé, hogy a san-stefáni szerződésben megjelölt orosz határt Nasimantól délre egy ponton elérje. Olti városra Oroszországra marad, a határ aztán a megjelölt, szintén Oroszország birtokában maradó hidtól Teberenek közelében Peneksaig vonul, e folyó mentét követi Bourdeauxig (?) azután délnel fordul Bourdeauxtól és Jeniküthől, az utóbbit még Oroszországnak hagyva. Karapau falutól nyugotra egy ponttól a határ Medhingertnek irányul, innen egyenes vonalban a Kassa-Dagh hegy csúcsa felé, innen az Araxes mellékfolyóitól északra s a Maunradu mellékfolyótól délre eső vízvázalászt vonal mentén a régi orosz határig.

56. cikk. Ő felsége, Oroszország császára kinyilatkoztatja, hogy szándéka Batumot kiválóan kereskedelmi kikötővé tenni.

60. cikk. Alasgert völgye és Bajazid városa, melyek a san-stefáni szerződés 19-ik cikke által Oroszországnak engedettek volt át,

dön kérdeztük, hogy hova megy, azt felelte, azért megy, mert most végre fogja hajtani.

Akkor egyikünk azt kérdé tőle, — vén Penkins azt mondja, éppen én voltam — hogy hát mit akar tenni, de Bell erre nem adott feleletet.

Azt mondta, majd vissza jó megint, s azazal kiment.

— S többet nem ment vissza? kérdezte Bellné.

— Nem asszonyom, nem jött vissza. Valamennyien a szokottnál tovább maradtunk ott, s vártuk őt.

— Ez nagyon különös, szólt Bellné. Ugy hét és nyolc óra közt jött ide haza, azt reméltem már itthon fog maradni, mert meglehetősen részeg volt már akkor is, s azt tanácsoltam neki, vetkőzzék le s tegye kényelembe magát, de reám sem hallgatott. Egy két perczig csak állt egy helyben, botjával hadonázva, kérdezte, hogy hol van Róza, s még ezt meg amazt s akkor egyszerre csak szemébe huzta kalapját, agész dühvel elrohant, jól bevágva maga után az ajtót.

Természetesen visszament ismét az „arany bányához,” ehez semmi kétség sem férhet.

— De nem jött az „arany bányához,” felelt Floát.

— De nagy ég, kiáltott fel egyszerre Tomson, ugyan mi történt Rózával?

A fent leirt beszélgetés alatt Róza folyton az asztal előtt állt, háttal fordulva a többiek felé, ugy hogy arcát nem láthatták. Tomson történetesen a tűzhely felé ment, hogy pipájába szemet vegyen, midőn Róza bevégezvén teendőjét, megfordult, hogy kimenjen a hátulsó ajtón, szembe találkoztak s a bányász tekintete arcára esett. Bámulva meresztette rá szemét, s még akkor is utána nézett, midőn beázult utána az ajtó, mert soha életében nem látott ily borzasztó irtózat kifejezést arcon. Ezért intézte ama kérdést Bellnéhez.

(Folyt. köv.)

Törökországnak visszaadtnak. A magas porta átengedi Perziának Khotur városát és területét, amint ezt a török-persa határkijelölésével megbízott vegyes angol-orosz bizottság megállapította.

61. cikk. A magas porta kötelezi magát, hogy minden további haladéknél megvalósítja a javításokat és reformokat, melyeket az örmények által lakott tartományok helyi viszonyai megkívánnak, és hogy a lakosság biztonságát a cserkeszek és kurdok ellen garantírozza. A magas porta az e célból tett intézkedéseket tudomására fogja adni a hatalmaknak, melyek a végrehajtást ellenőrizni fogják.

62. cikk. Miután a magas porta kifejezte akaratát, hogy a vallás-szabadságot fenntartja, a legnagyobb kiterjedést adván ennek, a magas szerződő felek tudomásul veszik az önkényes nyilatkozatot. Az ottomán birodalom egyetlen részében sem lesz a vallás különbözősége valaki ellen okul felhozható kizáratásra vagy képtelenségre mindabban, a mi a polgári és politikai jogok gyakorlását, a közhivatalba való bebecsátást, tisztséget vagy a különböző iparok és kézművészek gyakorlását illeti; valláskülönbség nélkül mindenki bíró elő bocsáttatik tanuságtételre. Mindenkinnek biztosítottak minden hivallás szabadsága és nyilvános gyakorlása s akadály nem górdíthető sem a különböző vallásfelekezetek hierarchiai szervezete, sem vallási és egyházi főnökeikkel való viszonyaik elő. Minden nemzetiségbeli záradékok és szerzetesek, kik európai vagy ázsiai Törökországban utaznak, azonos jogokat, előnyöket és kiváltságokat élveznek. A hivatalos védőnkéség joga a hatalmak diplomáciai és konzulási ügynökeinek Törökországban megadatik ugy az előbb említett személyeket, mint egyházi telepeiket, jótékonyasági intézeteket illetőleg a szent helyeken és egyebütt. A Franciaország által megszerzett jogok világosan fenntartanak és világosan kijelentetik, hogy a szent sírokat illetőleg a status quo-n semmi nem változás sem tehető. Az Athos hegyi szerzetesek, bárhol legyen hajójuk, birtokukban és eddigi előjogaikban meghagyatnak és minden kivétel nélkül teljesen egyenlő jogokat és kiváltságokat élveznek.

63. cikk. Az 1856. márczius 30. párisi szerződés, ugyszintén az 1871. márc. 13-iki londoni szerződés fenntartatnak mindazon határozataikban, melyek a fentebbi megállapodások által el nem töröltettek vagy nem módosítottak.

64. cikk. A jelen szerződés ratifikáltatik s a ratifikációk Berlinben három heti idő alatt, vagy ha tehet még előbb kicseréltetnek.

Minek bizonysgával az illető meghatalmazottak a jelen szerződést aláírták és pecsétjeikkel ellátták.

Kelt Berlinben, 1878. július havának 13-ik napján.

Bismarck, Bülow, Hohenlohe, Andrássy, Károlyi, Haymerle, Waddington, St. Vallier, Deprez, Beaconsfield, Salisbury, O. Russel, Corti, de Lanay, Gorcsakov, Suvalov, Dubril, Karatheodory, Mehemed Ali, Saadullah.

A másolat hitelességéért: Radovitz.

A mező-berkenyesi hadjárat.

Mező-Nagy-Csán, 1878. jul. 16.

Ne rémülj meg t. olvasó! mert nem muszka, nem török, sem tatár lepte meg hazánkat, hanem a mi édes gyermekeink csatázának egymással, nem levén ellenség, mely előtti harcoszomjukat kioltassák. Igen.

Mező-Ör és Nagy-Csán román ifjúsága vívta július 11-dikén egymással az élet-halál harcot. Sebesültek mindkét részen felel számmal vannak, a csatatéren elesett egy, ket vagy három nehéz sebesült, eddig halva lesz még.

Ugy vélem, nem érdekelten ezen véres hadjárat történelmét rövidbe foglalnom.

Miután a nevezetes tény színhelye M.-Berkenyes, tehát tudnunk kell mindenek előtt azt: hogy itt évente július 11-én vásár szokott tartatni. — Apróság, gazdasági eszközök, u. m. kapa, kasza, earló, pipa, pálinka stb. vagy egy szerzesótlén árt-sátor, egy-két mézes-pogácsa, és koca az ő áruival itt. Általában vége kesvet jelentő vásár ez, de annál érdekesebb, hogy a szomszéd községek mindkét nemű ifjúsága e napon ide szokott egybegyűlni vigalom tekintetéből, mely talán egy nagybbszerű ifjúsági szép májálisanak, vagy az ősi tornászának lenne kifejezése, elég: hogy ez így szokott történni évről-évre.

Igy vala együtt az irt nap és helyen néhány község ifjúsága, mindenik saját falujából vitt özigányának zenéje mellett menve oda és jöve vissza ismét.

Ritka alkalom, hogy ott, és e napon, valami kihágás, verekedés ne történne, de a mostani, nagyszerűségben fölülmulja az eddigieket, — s ha mind így — nem sok kell hozzá, hogy e napon M.-Berkenyes vidéke egy gyakorlati próba hely legyen, melyen mutassa meg a román ifjúság, mikép kell egymást labotozni, kacrozni és késelni.

Nem lesz felesleges megemlítni azt is, hol van eredete az idei csatázásnak.

Mint a nép ajkáról, hallomásból veszem, úgy írom le.

Három év előtt a m.-őri ifjúság részt vevő m.-nagy-csáni tánc-mulatságban, két fiatal, t.

Csak 4 frt 75 krért árulunk
következő 62 disztárgyat:

1 kristály vaj- vagy csukor-szelelencze. 1 eleg. szst. írószek, aranybronz. 2 virágtartó, alabástr., díszítő. 20 hatásos aczélmetszeti kép. 1 pár legújabb beke-fülből. 2 késelögmöb, ájtápanyból. 3 előlögömb „ 1 tajtáj az asztalra, horostyánkővel, mitvőszileg kifaryágy. 6 evőkanál, brükke fehér. 6 kávészkanál „ „	6 japáni víztálcaza. 6 darab franciaia illatos szappan. 1 virágkosár metszett gyöngyből. 1 beszélő készüllék, igen mulattató. 3 tréfa-tárgy, fiatalok és vének számára. 1 fűszertartó, alpacca-csészéből. 1 kis petroleum-lámpa, golyóval és biztonsági égőgyűrűvel. 62 darab. (3—6)
--	---

Mindezen felsorolt **62 darab** szék és hasznos tárgy ára **összesen csak 4 frt 75 kr.**, s jóállású küldeni meg bárhová névlet mellett.

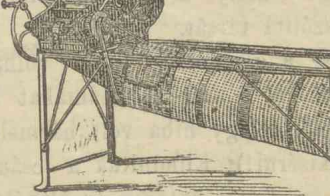
I. Galanterie-Magazin Bécsben, I. Babenbergerstrasse 1.

A magyar királyi államvasútak
(keleti vonal) **szállítási irodája.**

(252)
(3—3)

Az üszög

eltávolításra szolgáló külön szer-
kezetű rosták 5 szitával
ára 55 frt.

Trieur, konkoly, búkkő, zab választó gépek; új javított szerkezetű eséplögegék, szalmarázó és fekvő járgánnyal 1 és 2 lőrerőre, eséplögegék kézierőre, Baker-féle és türek osztályozási alsó rázó szerkezettel ellátott rosták, törökbúza morzsolók, szecska- és repavágó gépek, gyári áron kaphatók

TAUFFER FERENCZ kereskedésében

Kolozsvártt.

Angol gabona zsákok 1 Heotoliteres tartalmu,
100 darab 55 forint.

ELŐPUTAKIHATÓ PEZSGÓPOROK

Magukban foglalják a híres előputaki gyógyforrások oldó vegy-
alkatrészeit és ezen ásványvizek gyógyhatását fokozott mértékben
bírják.

Kitűnő hatás van e poroknak a gyomorkórtban, gyomorgyengeségben, étvágytalan-
ságban, gyomorpufladásban, emésztési gyengeségben, gyomorgörcsben, az úgy nevezett mell-
gésében; továbbá máj- és lépdegénatban, epedugulás, sürűség és epékövek ellen és az ezen ál-
lapotokból származó makacs sárgaságban, nehéz lélekzés és szívdobogásban; a szélkórtban, kez-
dőddi vizkórban, különösen pedig az aranyérb, a vese, húgyhólyag és húgyacs buriitjaiban,
vese és húgykővek képződése ellen, az anyaméh idült takarjában és dagadtatában, fehérfolyás-
ban, szűzlésben, fű- és melihei vértörődásban.

(151) (13-14)

E porokból egy adagnak akkora hatása van, mint 2 adag Seidlita-pornak, felülmulja a
drága Karlsbadi sőt és nélkülözhetetlő teszi a budai és más keserű vizeket.

Ára egy 12 adagos tartalmú doboznak 50 kr.

Főraktár: **Szava Gőz** gyógyszerüzeménél Brassóban. — Kapha ő: minden tekintélye-
sebb **gyógyszertárban**. — Kolozsvárt raktár: **Dr. Hintz György** gyógyszer-
tárában. — Jambécladók ártedvezményben részesülnek.

Mindeneműi **idegbajokat** és különösen

NEHÉZKÓRT (Epilepsie)

levélileg gyógyít **dr. Killisch** szakorvos,
Drezdában (Neustadt). Általa gyógykezelték
száma 11,000-ét haladja. (2-2)

(237) (3-10)

Lyukas és avult fájós fogakat, valamint
mindenemű

fogfájást

rögtön és sikeresen gyógyíthatni az ál-
nosan előismert **indiai extract**-al.
Valódságában a kolozsvári egyedüli állat-
tárban **Wolf J. gyógyszerésznél** ügyes-
ben **35 krajczárért** kapható.

Iskola Alapítvány – Kolozsvári Köznevelési Központ Konyvtár © Fundația pentru Școală - BCU Cluj-Napoca.